इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकमन्यतिवत् (1217) ज्ञेयानि। [1]वतम्-तः-तवान्, [2]वनीयकः-वनीपकः, [3]वतिः, [4]वन्तिः, [5]प्रवत्य, [6]वनित्वा-वत्वा, [7]वण्डः, [8]वठरः, [9]वनिष्णुः, इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति बोध्यम्।

(1554) "**वन्चु गत्यर्थः**" (1-भ्वादिः-189. सक. सेट्. पर.)

'**वञ्चतीति गतावर्थे** वञ्चयेत प्रलम्भने॥' (श्लो. 48) इति देवः।

वञ्चकः-ञ्चिका, वञ्चकः-ञ्चिका, विवञ्चिषकः-षिका, [10]वनीवचकः-चिका;

वञ्चिता-त्री, वञ्चयिता-त्री, विवञ्चिषिता-त्री, वनीवचिता-त्री;

वञ्चन्-न्ती, वञ्चयन्-न्ती, विवञ्चिषन्-न्ती; —

वञ्चिष्यन्-न्ती-ती, वञ्चयिष्यन्-न्ती-ती, विवञ्चिषिष्यन्-न्ती-ती; —

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकध्वंसतिवत् (942) ऊह्यानि।

---

1. निष्ठायाम् 'अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनाम्—' (6-4-37) इत्यनुनासिकलोपे रूपमेवम्।

2. वनी=याच्ञा, तामिच्छतीति क्यजन्तात् ण्वुलि-**वनीयकः** इति रूपम्। '**वनीयको** याचनको मार्गणो याचकार्थिनौ' इत्यमरः। **वनीयकः**=अर्थिपर्यायः। **अन्ये वनीपकः** इति पकारान्तं पठन्ति। तेषां वनीं पातीति **वनीपः**, ततः संज्ञायां कन्प्रत्यये रूपमेवम्।

3. क्तिनि अनुनासिकलोपे रूपमेवम्।

4. क्तिचि—'न क्तिचि दीर्घश्च' (6-4-39) इति दीर्घानुनासिकलोपनिषेधे रूपमेवम्।

5. ल्यपि 'वा ल्यपि' (6-4-38) इति अनुदात्तोपदेशादीनां विधीयमानोऽनुनासिकलोपविकल्पो, व्यवस्थितविभाषाश्रयणात् नान्तेषु नित्यः, तेन रूपमेवम्।

6. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पो भवति। **इट्पक्षे वनित्वा**, इडभावपक्षे अनुनासिकलोपे **वत्वा** इति रूपद्वयं बोध्यम्।

7. औणादिके (द. उ. 5-7) डप्रत्यये **वण्डः** इति रूपम्। अल्पशेष इत्यर्थः।

8. '**वनिमनिभ्यां—**' (द. उ. 8-99) इत्यरप्रत्यये ठकारे चान्तादेशे रूपमेवम्। वनति वनुते वा **वठरः**=बृहद्द्रोही, मूर्खश्च।

9. '**ऋतन्मविवनु—**' (द. उ. 10-12) इत्यादिना इष्णुच्प्रत्यये रूपमेवम्। **वनिष्णुः**=अपानोपरिस्थानम् इत्यर्थः।

10. यङन्ते सर्वत्र '**नीग्वञ्चुस्रंसु—**' (7-4-84) इत्यादिना अभ्यासस्य नीगागमे उपधानकारस्य लोपे च रूपमेवम्।